

ΓΡΑΦΕΙΑ : 6 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 6.

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

(Φαληροκόν)

ΕΚΕΙΝΟΣ. 'Α, διάβλε ! αυτή πέφτει άπάνω μου, και τώρα καθώς δέν ξέρω και καλό καλύμπι θα βουλιάξω, και θα αφηνωθώ μεταξύ δύο ... πάτων!...

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ ή οποία κατέχει κατά την έβδομάδα ταύτην τόν τρυφερόν κόσμον διά τήν διαδιδουμένην απαγωγήν, μετεδόθη φυσικώς και εις τόν υποφαινόμενον, ό οποίος κατά τήν στιγμήν αὐτήν αισθάνεται τήν χεῖρά του τρέμουσαν ὡς ἔάν ἐξύπνησε κατόπιν νυκτερινῆς απαγωγῆς ὄλων τῶν Σαβδίων Παρθένων. Ἡ ἐπιδημία αὕτη, ἔάν μεταδοθῆ εἰς τήν πόλιν θά προκαλέσῃ ἀσφαλῶς πολλὰς μετακομίσεις πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου.

Ἡ ἀπαγωγή τῆς κόρης, ἥτις κατέστη ἡρώϊς τῆς ἐβδομάδος, μόνον και μόνον δότι ἠκολούθησεν ἐπὶ τέλος τήν κλίσην τῆς καρδίας της, ἐγένετο ἀφορμή νά γίνῃ ὑπὸ τήν δημοσιογραφῶν ἐκστρατεία μεγαλειτέρα ἐκείνης ποῦ ἐγενεῖ δια τήν Ἑλένην τοῦ Μενελάου, βασιλέως τῆς Σπάρτης και ἀδελφοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος. Μὲ τήν διαφορὰν ὅτι τήν ἀπαγωγήν ἐκείνην τήν ἐξύμνησεν ὁ Ὀμηρος, τήν δὲ περιγραφὴν τῆς συγχρόνου ἀνελάβομεν ὄλοι ἡμεῖς οἱ... κακόμοιροι.

Και τὸ περιεργον εἶνε ὅτι ἡ μυθολογία ἔλαβε και ἐδῶ μέρος, διότι ἐπανέφερε τὸν ἱστορικὸν Πρωτέα, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστόν, μετεμορφούτο εἰς χίλια πρόσωπα κατὰ δευτερόλεπτον. Ὁ ἀπαγωγεὺς λοιπὸν ἐλάμβανεν ἐκ περιτροπῆς τὰς ἐξῆς μορφὰς και ἐπαγγέλματα: Ἰατρὸς, δικηγόρος, ἔμπορος, εἰρηνοδίκης, ὑπογραμματεὺς τοῦ πρωτοδικείου, ἀξωματικός, και ὑποδοχὸς φαρμακοτρίβου. Ἡ κοινὴ γνώμη μάλιστα ἀπέκλινεν ὑπὲρ τοῦ τελευταίου τούτου, διότι αἱ ἐφημερίδες ἐπέμεναν τὸ γουδὶ τὸ γουδοχέρι!...

Κατόπιν ἤρχισεν ἡ περιγραφὴ τῆς ἀπαγωγῆς, ἡ ὁποία ἔλαβε τόσας ἐκδόσεις, ὥστε ἐχάνετο πᾶν ἴχνος αὐτῆς. Κατὰ τοὺς μὲν, ἐπῆδυσεν ἀπὸ τὸ παράθυρον, κατὰ τοὺς δὲ ἀπὸ τὴν πόρταν, κατ' ἄλλους ἐξετρίπωσεν ἀπὸ τὴν καμινάδαν. Τὸ ἄθροισμα λοιπὸν ἀποδεικνύει ὅτι διὰ νά φύγῃ ἀπ' ὄλα αὐτὰ τὰ μέρη ταῦτοχρόνως, δὲν ἐπρόκειτο πλέον περὶ κόρης μὲ δύο πόδας, ἀλλὰ περὶ κάποιος σαρανταποδαρούσας!

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ μᾶς ἐκπλήττει, εἶνε ἡ ἀνάμιξις τῆς κοινῆς γνώμης εἰς τήν ἐκλογὴν μιᾶς κόρης διὰ τὸν ἄνδρα, τὸν ὁποῖον ἠθελε ν' ἀκολουθήσῃ. Ἐκτὸς ἔάν πλέον ἐφάνῃ παράξενον πῶς μία κόρη ἀπεφάσισεν ἐπὶ τέλος ν' ἀκολουθήσῃ ἕνα ἄνδρα ἀποτελεσματικῶς, ἀφοῦ βλέπομεν ὄλους τοὺς κορτάκηδες τῆς ὁδοῦ Σταδίου ν' ἀκολουθοῦν τὰς κόρας ἀνευ ἀποτελέσματος.

Ὁ ποιητής μας και αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα δὲν μᾶς ἐλπιόμηνσε, και ἀπέστειλεν ἐνθουσιώδεις στίχους πρὸς τὴν ἰδικὴν του ἐρωμένην, τοὺς ὁποῖους σᾶς παραθέτομεν ἐν ἀντιγράφῳ:

Ποῦ θά μοῦ πᾶς μπαρμποῦνι μου,
ξανθὸ μου και ἀφράτο,
ποῦ μπῆκες στὸ ρουθουνὶ μου
και μ' ἔχεις ἄνω κάτω;
Θάρθῶ μιά νύκτα σκοτεινὴ
ποῦ λείπῃ τὸ φεγγάρι
κι' οὐτ' ἀστυνόμος θά φανῇ
οὐτ' ἀναφτὸ φανάρι.

Τὸν κουτονοικοκύρη σου
θά χιλιοφασκελώσω,
κι' ἀπὸ τὸ παραθύρι σου
κρυμὰ θά σκαρφαλώσω,
Και ἂ ξανθὰ σου τὰ μαλλιά
στὰ χεῖριά μου θά μπλέξω,
και βούτηγμα στὴν ἀγκαλιά
και δρόμο πάλι ἔξω.

Ὡ τί γλυκεῖα ἀπαγωγὴ
χρυσό μου, ποῦ θά φᾶς,
ποῦ θά βουίξῃ δὲ ἡ γῆ
ἀπὸ περιγραφᾶς.
Και ὄλοι θά μιλοῦν γιὰ μᾶς
καθ' ὄλην τὴν ὑψηλίον
και θά ζητοῦν ἱστορικά
τοῦ κάζου τοῦ προσφάτου,
κι' ὄλοι θά λέν ὁ ἄνδρας σου
πῶς κάθεται στὸν ἦλιον
καί... ξεῖ τὰ κέρατά του!

Ὅταν βγαίνῃς στὴν πλατεῖα
και στοῦ Ζαχαράτου πᾶς,
πὲς μου, κι' ἄφῃσε τάσεται,
παντρεμμένη, μ' ἀγαπᾶς;

Ἄν μοῦ πῆς πῶς ἔχεις κάτι στὴν καρδιὰ ποῦ σὲ πονεῖ
θά πηδῶσῶ στὰ τραπέζια και θά βγάλω μιὰ φωνή:
— Ἄφῃσε αὐτὸ τὸ βλάκα, ποῦ σὲ πέρνει ὄω κι' ἐκεῖ
Σάββατο και Κυριακὴ,
κι' ἔλα δῶ στὴ ἀγκαλιά μου, ποῦ γιὰ σένα σπαρταρᾶ,
νά σὲ σφίξω μιὰ φορὰ.

Κι' ἂν ξανθὴ μου παντρεμμένη,
σοῦ χρειάζεται κι' αὐτός,
κράτῃσέ τον, δὲν σημαίνει,
εἶνε ποῦνε και κουτός.

Πάλι ἄνδρας σου νά μείνῃ,
πρέπει, βλέπεις, νᾶνε κι' ἕνας, ποῦ κρυφὰ νά κατορθώνῃ
ἄλλο πρᾶγμα νά σηκώνῃ,
και νά ἦνε κι' ἕνας ἄλλος, νά σηκώνῃ τὴν εὐθύνη!...

Ἄλλο ζήτημα ἐπίσης συγκινῆ αν τὴν κοινὴν
νίαν μας, εἶνε και ἡ δολοφονία διὰ βόμβας τοῦ Ρώσου
ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὁ ποιητής μας δὲν
ἐλείψῃ νά ἐμπνευσθῆ και ἀπὸ τὸ θέμα τοῦτο, και ἰδοὺ
τὴ μᾶς γράφει συμπληρωματικῶς:
Μὲ μπόμπα τὸν σκοτώσανε
τὸν ὑπουργὸ τοῦ Τσάρου,
ἀλλὰ κι' ἐμὲ μὲ σκότωσαν
ἡ μπόμπες ἐνὸς κάρρου.
"Θποῦ τῆς ἔχει πάντα μπρὸς
κι' ὁποῖος τῆς ἀντικρύσῃ
τ' ἀνάβουνε κι' ἡ δυὸ φωτιὰ
ποῦ δὲν μπορεῖ κανεὶς
κατόπιν νά τὴν σβύσῃ
μὲ τρούμπα πυροσβεστικὴ
και μὲ νερὸ δεξαμενῆς!...

Ρίξε μιὰ μπόμπα ἀπ' αὐτὲς
και κάνε μας κομμάτια
γιατὶ κι' αὐτὲς ποῦ σκάζουνε
μοῦ μπῆκανε στὰ μάτια.
Νά ἰδῆς ποῦ δὲν θά φοβηθῶ
και δὲν θά κάνω πάσσο
μὰ θά γινῶ Ἰάπωνας
και θά ριχτῶ σ' αὐτὴ
στὰ χεῖρια νά τὴν πιάσω
ἔτσι, ζεστὴ, καφτὴ!..

ΚΛΕΨΙΕΣ...

Νά ζῆ κανεὶς ἢ νά μὴ ζῆ; Ἰδοὺ ἡ ἀπορία,
μ' αὐτὴ τὴ ζέση τὴ φρικτὴ και τὴν ἀδεκαρία.
Ἡ μία ἀπ' τὸν ἴδρωτα ὄσαν κερὶ σὲ λυάνει
ἢ ἄλλη σὲ ἀπονεκροῖ και σὲ ἀποπαγώνει.

Κ' ἐνῶ εὐρίσκει ἀδειανὸ τὸ δόλιο σου ταμῆο
κι' ἀκάρπους κανεὶς εἰς αὐτὸ σιγὰ ἀνασκαφᾶς
ἐνῶ δὲν ἔχεις γιὰ καπνὸ, δὲν ἔχεις γιὰ τὰ φᾶς
πρᾶτ' πρᾶτ' σοῦ ἔρχεται τὸ ἄγριο θηρίο.

Τοῦ εἰσιν ἢ νοικοκυρά, και σοῦ ζητεῖ τὸ νοῖκι
μ' ἕνα γλυκὸ μεϊδιάμα, ποῦ σοῦ ἐμπνέει φρικτὴ
γεμᾶτο μὲ δροῦζια και νιτρογλυκερίνη
ἀπὸ πολλὸ ἀρσενικὸ, σιουπέτσι και στρυχνίνη.

Κονιὰ σ' αὐτὴν ὁ δρμαθὸς τῶν ἄλλων δανειστῶν
ὁ παποντοῆς, ὁ εῤαφῆς σου, ἢ πλύτρω, ὁ μπακάλης,
και κάθε σου καιεργαριὰ στὴν μέση τὴν προβίλλει.
Νά ζῆ κανεὶς ἢ νά μὴ ζῆ! Μαριτύριον σωστόν.

Φωνάζει ἢ νοικοκυρά, ὠρῶνται οἱ ἄλλοι
θέλεις νά φύγῃς δὲν ἔμπορεῖ, νά μείνῃς δὲν σ' ἀφίνου
κι' ἐνῶ τὴν πόρτα τοῦ σπητιοῦ σὲ μούτρα σου τὴν κλίνου
οἱ ἄλλοι ἀπ' ἔξω καιερετοῦν, νά σὲ ἀρπάξουν πάλι.

Γίνεσαι ἢ δὲν γίνεσαι καικοῦργος, καιποδύτης
φοιᾶς, θηρίον ἄγριο, ἀηλιῶς νά σφάζῃς
ἀφοῦ τυγγάνει; καιπεινὸς, και ἄθλιος καιερείτης
νά κλέβῃς σ, u ἀπαντᾶς, κι' σ, u νά βρῆς ν' ἀρπάξῃς;

Γίνεσαι κλέφτης και γιατὶ παρακαλῶ νά μείνῃς;
δὲν εἶνε τάχα ἢ κλειριὰ τοῦ Ἑλληνοσ προνόμιον;
Κλέβε ἂν θὲς δημογῆς σι' ἰληθινὰ νά γείνης
και εἰς τὰ πλοῦτη, σὶας τιμὲς νά μὴν εὐρίσκεις ὁμοιον.

Ἐκτὸς δὲ τοῦτου τὴν κλειριὰ ἀρχίσαν οἱ μεγάλοι
και τοῦτους πρέπει κ' οἱ μικροὶ ἐμεῖς νά μιμηθῶμε
σοῦ κλέβω τὸ σακκάκι σου, μοῦ κλέβεις σὲ τὸ σάλι
και ἔτσι καιορθώνουμε κ' οἱ δύο νά ντυθοῦμε.

Κ' ἀρχίσαν ἢ ἀπαγωγὲς ἀπ' τὰ ψηλὰ τὰ τζάνια
και καιεβήκανε σιγὰ στὰ μικροθειτεράκια
και κλέβ' ὁ δοῦλος τὴν ὑρὰ, κι' ὁ κίρως τὴ δοῦλα
και τ' ἄ Ἀθηναῖον ὁ Μακρῆς τὴ δροσερὴ Ἀνθοῦλα.

Κλειριὰ λοιπὸν κι' ἀπαγωγή, ἰδοὺ τὸ σὺνθημά μας.
Σοῦ κλέβω τὸ κορίτσι σου, μοῦ κλέβεις τὴν μπουγάδα
σοῦ κλέβω τὰ πλυμέια σου μοῦ κλέβεις τ' ἀπλινὰ μου
και γίνονται ἀπαγωγὲς ἐφτὰ σιγὴν ἑβδομάδα.

Κλέβουν μπουγάδες, παικὰ, τσορωράγια και γυνοῖκες
κλέβουν τὴν τσέπη δλόκληρη ἐκείνου ποῦ χοζεῖ σ,
ἀλλὰ ποῖος δίνει προσοχὴ σὲ τέτοιες φαλισαστέικες
ποῖος πᾶει ψύλλους σι' ἄχηρα ἀδικίους νά γυρεῖ;

Κλειριὰ ἐδῶ, κλειριὰ ἐκεῖ, κλειριὰ και πέρα πέρα,
κλέβει ὁ κάθε παστρικὸς; κ' ἢ κάθε παστρική
και μέσ' τὴ λύσσα τῆς κλειριᾶς ἐσκέφθηκα μιὰ μέρα
και ἔκλεπα τῆς δοῦλας μου ἕνα παληρὸ βροκί.

ENFANT GATE

Ἀνάστατον και αὐτὰς εἶνε τὸ Ἀρσακείον ἀπὸ τὴν
συγκέντρωσιν τῶν ὑποψηφίων διδασκαλιστῶν ἐξ ὄλων
τῶν Ἀρσακείων τοῦ Κράτους. Ἡ συγκίνησις τῶν ὑπο-
ψηφίων δὲν περιγράφεται τόσῳ δὲ μᾶλλον, καθόσον ἡ
ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ πρεσβύτας και φόβος ὑπάρ-
χει μήπως ἡ ψῆφος τοῦ προβίβασμ ὦ πέρη πολλὴ βρα-
ρεῖα!...

Ἰδίως ὁ φόβος τῶν εἶνε μᾶλλον διὰ τὰ μαθηματι-
κά, καθόσον ὑποψῆφοι φαίνεται ὅτι εἰς τὰς ἐπαρχίας δὲν
εἰσίσκουν κατάλληλον χρόνον διὰ τὴν προγύμνασιν
εἰς τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων. Ἡ προγύμνασις αὐτὴ
γίνεται ἀνετώτερον βλέπετε, εἰς τὴν πρωτεύουσαν και
δι' αὐτὸ τὸ Ἀρσακείον τῶν Ἀθηνῶν θεωρεῖται τὸ σο-
φώτερον ἀπὸ ὄλα.

Ἀποτελέσμα μάλιστα τῆς σοφίας τοῦ Ἀρσα-
κείου μας εἶνε ὅτι τοῦ ἀνοιξαν ἀπὸ κάτω και Ποικί-
λην Στοὰν ὅπου περνοῦν ἐλευθέρως ὄλοι οἱ διαβάται.
Διὰ τοῦτο και αἱ μαθήτριά ἐκτοτε δὲν δίδουν καιμμίαν
προσοχὴν κατὰ τοὺς ἐρωτάς τῶν ἔάν μανθᾶν τὸ
«Φλέρτ» τί κάμνουν, ἐπομένως σήμερον δύνανται δι-
καιωματικῶς νά ὀνομασθοῦν Ἀρσακειαῖδες αἱ Σ τ ω ἱ-
καί!...

Ὀμιλήσαντες ὅμως περὶ τῶν μαθηματικῶν, δὲν
πρέπει νά λησμονήσωμεν και τὴν ἀπάντησιν μιᾶς
ὑποψηφίας, ἐρωτηθείσης ἀπὸ τὸν καθηγητὴν τῆς
Γεωμετρίας εἰς ποῖα θεωρήματα εἶνε δυνατὰ. — Κύριε
καθηγητά, ἀπάντησεν ἡ μαθήτρια, ἔάν σᾶς εἶνε δυνα-
τὸν, ἐξετάσατέ με εἰς τὸ θεώρημα τῆς εἰς ἄτοπον...
ἀπαγωγῆς!..

ΤΑ ΦΑΛΗΡΑ

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟ

Ρωμάντζα, μπάνια, ἔρωτες ἀξωμαικῆ,
κυρίες χρυσοστόλιστες, κυρίες γιὰ τὸ τάληρο
φατ' καλὸ, ποιτὸ καλὸ, ζωὴ δρεκτικὴ,
ἰδοὺ τί εἶνε, κύριοι, τὸ Παλαιὸ τὸ Φάληρο.

ΤΟ ΝΕΟ

Ἰδοὺ τὸ Νέον Φάληρον, θανμάπιον τοπειῶν
μὲ θέατρα ἀνάτα, και μὲ καιρίτια τρέλλα
μὲ ἀφρισμῖνα κύματα, ἐρωτικὸν σχολεῖον
μὲ σκάνδαλα, μὲ ραντεβοῦ, και μὲ τὴν Ταραντέλλα.

ENFANT GATE

Η ΔΥΣΣΑ

(Ἀπὸ τὰ τριχούδια τῆς Ἡερῆς ἱστορίας)

— Μὴ ρίξῃς πίσω σου οὐτ' ἕνα βλέμμα,
Εἶπεν ὁ Δῶτ εἰς τὴν γυναῖκά του μὲ τρόμο,
Γιατὶ ἐχάθη; !... Και μὲ παγωμένο αἶμα
Τραβοῦσε δλόισα τὸν ἴδιο δρόμο.

Μὰ ἡ γυναῖκα — ἀπᾶνι σὸν γυναῖκα
— Ἄς σιρέρω λεί, πίσω μου κομμάτι.
Και τί θά πάθω;... Ἄ! ἢ τρελλὴ Ρεβέκκα
Γίνῃ; εὐθὺς μὰ σιγήλῃ ἀπ' ἀλάτι.

Και τάχα λέτε, ὡς ἐδῶ νά μείνω;
Ὅχι θά συμπεράνω ἴσα ἴσα...
Ἐέρτετε πῶς; Ἄπ' τὸν καιρὸ ἐκεῖνο
Γεννῶνται ἢ γυναῖκες ὄλες; λύσσα!

ΤΟ ΜΟΝΟΚΟΤΥΛΛΗΘΟΝ

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ. Δεσποινίς, έχω έντολήν νά σας λάβω πριν άναχωρήσετε.
ΕΚΕΙΝΗ. Πολύ άργά, κύριε, τώρα συνέλαβα

ΕΚΕΙΝΗ. "Α! μου κατακρατείτε τὰ φορέματά μου, θά σας κάμω άγωγήν!
ΕΚΕΙΝΟΣ. Κι' εγώ θά σας κάμω άπ-άγωγήν!

— Έτσι μου έρχεται κυρία μου, νά σας άπαγάγν' άναχωρήσωμεν κατ' εδθείαν διά τήν Ρουμουλίαν.
— Καί γιατί κατ' εδθείαν; όταν υπάρχει έρωσ κα λασσα, ελαι αί δδοι δδηγούν πρὸς τήν Ρωμουλίαν

Η ΜΑΜΑ. Μά τί κάθεται αὐτοῦ στή βάρκα γδυτή τόσο ἔρα; δέν πέφτεισ καί σὺ;
Η ΚΟΡΗ. Ἄφησε ἀκόμη λιγάκι μαμᾶ περιμένω νά φανῆ πρῶτα κανένας βρακαδόρος!...

Το Διηγηματάκι Μας

ΔΙΠΛΗ ΑΠΑΓΩΓΗ

Ἡ κυρία Ἑλένη χήρα, τοῦ Λοχαγοῦ Β., καὶ ἡ κυρία Φιφὴ ζωντοχήρα Γ. ἦσαν γνωσιόταται εἰς τὴν πόλιν ὅχι μόνον διὰ τὴν καλλονὴν καὶ διὰ τὴν χάριν των, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν περίεργον ὁμοιότητα, τὴν ὁποίαν εἶχον μεταξύ των.

Ἡ ὁμοιότης αὐτὴ ἦτο δικαιολογημένη βεβαίως, ἀφοῦ ἡ κυρία Ἑλένη ἦτο μήτηρ, καὶ ἡ κυρία Φιφὴ ἦτο κόρη τῆς. Ὅτι εἴ ποτε νὰ παροξενευνθῆ κανεὶς διατὶ ἡ Φιφὴ δὲν ὠμίλαζε μὲ τὸν μακαρίτην τὸν μπαμπᾶν τῆς, ἀλλ' ἔσπευσε νὰ ὁμοιάσῃ μὲ τὴν μοῦαν τῆς. Ἡ θεία πρόνοια ἔσωσε τὴν συζυγικὴν εὐδαιμονίαν τοῦ μακαρίτου Λοχαγοῦ διότι ἐὰν ἡ Φιφὴ ἀπεφάσκει νὰ ὁμοιάσῃ μὲ τὸν πραγματικὸν μπαμπᾶν τῆς, ὁ στρατιώτης Νικόλαος Παρανικολῆς, ἕνα ὠραῖο καὶ εὐρωστο παλληκάρι 21 ἔτους, ἀπεσπασμένον εἰς τὴν οἰκιακὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Λοχαγοῦ του, θὰ τὴ ἐξέμειρεδενε πολὺ ἄσχημα μὲ τὸν διοικητὴν τοῦ Λόχου του, εἰς τὸν ὁποῖον θ' ἄφινε ὡς ἐνθύμητον τῆς ὑπηρεσίας του ἕνα θηλυκὸ παρομοιοῦντον τῆς μορφῆς του.

Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν, ἡ σοφία τῆς προνοίας διώρθωσεν ἐγκαίρως μίαν ἀνοησίαν τῆς. πορνείας, ἡ δὲ Φιφὴ ὁμοιάζει μὲ τὴν μαμᾶν τῆς ὅσον δύο σταγότες ὕδατος τῆς δεξαμενῆς Ἀθηνῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀκριβῶς ἀπὸ ἐκατὸν χιλιάδας μικρόβια ἐκάστη.

Ὅσάκις λοιπὸν ἐξήρχοντο εἰς τὸν περίπατον, οἱ διαβάται δὲν ἐγνώριζον ποῖαν τὰ πρωτοκυριότητα καὶ ποῖαν τὰ πρωτοθανασίαν. Ἄλλως τε εἶχον καὶ αἱ δύο ἀκινδυνάτα προσόντα ἡ μήτηρ ἦτο χήρα ἡ δὲ κόρη ἦτο ζωντοχήρα, διότι ὁ σύζυγός τῆς, ἕνας ἔμπορος ἀρκετὰ εὐπορος, ὁ ὁποῖος τὴν ἐνυμφεῖτο ἀπὸ ἔρωτος. Ἰσχυρίζετο δὲ τὴν ἐγκατέλειπε διότι τὴν συνέλαβε μὲ τὸν ὑπάλληλόν του, νὰ τῆς δοκιμάσῃ αὐτοπροσώπως καὶ ἰδιοχειρῶς — φράζῃ! — τὸ πάχος τῆς κνήμης, διὰ νὰ τῆς φέρῃ καλποδέτας τῶν αὐτῶν διαστάσεων.

Ἡ μήτηρ μὲ τὴν ὀρθινίζαν τὸν συζύγον, καὶ ἡ κόρη μὲ τὸν ὑπάλληλον τοῦ ἰδικοῦ τῆς. Ἀναμφισβήτητος ἀταβισμός! Τοιοῦτοτρόπως ἔμειναν καὶ αἱ δύο εἰς τὴν κατὰστασιν τῆς χηρείας. Ἡ μία μόλις τριάκοντα καὶ ἑξ ἑτῶν, καὶ ἡ ἄλλη μόλις δέκα καὶ ἑννέα, ἀποσιτάζουσαι ἀμφοτέραι ὀρῶσον νεότητος καὶ καλλονῆς.

Ἐννοεῖται φυσικὰ, ὅτι ἕνα τοιοῦτο ζεῦγος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μείνῃ ἄνευ θαυμασιῶν. Τὰ βλέμματα τῶν νέων κατέτραγον ἀμφοτέρας καθ' ὅδον, ἐπιπίπτοντα ἀπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὴν κόρην καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἀμφοτέραι δὲ δὲν εἶχον πορὰ νὰ κάμουν ἕνα εὖθος, καὶ ἀμέσως νὰ πέσουν πρὸ τῶν ποδῶν των ὀποτελεῖς καὶ δοῦλοι, ὑπέρτεροι καὶ ἀριθμὸν καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἠσπάζοντο καθ' ἑκάστην πρωΐαν τοὺς λευκοὺς καὶ γυμνοὺς πόδας τῆς Κλεοπάτρας, τῆς Σεμιράμιδος καὶ τῆς Ροδοῦνης.

Μολοντοῦ μεταξὺ τῆς πληθύος ἐκείνης ἦτο κάπως δύσκολον νὰ γίνῃ ἐκλογή, οὐχ' ἦντον κατὰ μοιροῖαν σύμπτωσιν μητρὸς καὶ κόρης ἔρριψαν τὸ βλέμμα εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν θαυμαστήν.

Ἐνας χαριτωμένος δικηγόρος, μελοχρῶνός, βουτηγμένος εἰς τὴν ζάχαριν, μὲ ἕνα μεδίαμα γοητευτικόν, καὶ μὲ δύο μάτια ἀπὸ τὸ ἕνα τῶν ὁποίων ἔσπασε μέλι καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο γάλα. Τὸ πρόσωπόν του δηλαδὴ ἦτο αὐτόχρημα ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

Ὁ δικηγόρος εἶχεν ὑπ' ὄφιν, ὅτι ἀμφοτέραι ἦσαν χήραι, φυσικῶς δὲν ἔκαμεν οὐδεμίαν συζήτησιν μὲ τὴν συνείδησίν του, ἐὰν ἔπρεπε νὰ σιραφῆ πρὸς τὴν μητέρα ἢ πρὸς τὴν κόρην.

Καὶ εἰσέρθη πρὸς τὴν κόρην, ἡ ὁποία δὲν ἐβράδυνε νὰ τοῦ ἀναποδώσῃ δέγματα ἐξοριτικῆς συμπαθείας.

Ἐπιστολαὶ ἀντιηλλάχθησαν γεμάται ἀπὸ πῦρ ἀπειλοῦν νὰ κοῦσῃ καὶ αὐτὸ τὸ ἀγγλικὸν χαρτί, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου μετεβίβαζετο, τέλος δὲ ἐπηκολούθησε βραχεῖα συνέντευξις εἰς τὴν θύραν, καθ' ἣν συνεφωνήθη καὶ μία ρωμονικὴ ἀπαγωγή.

Ἡ μαμὰ, πόρρω ἀπέχουσα τοῦ νὰ μαντεύσῃ διὲ ἡ κόρη εἶχεν προηγηθῆ εἰς τὴν συνάντησιν μετὰ τοῦ δικηγόρου ἀπέμεινε κ.θ' ἑκάστην πρωΐαν εἰς τὸ παράθυρον διὰ νὰ τὸν εἶδῃ δαβαίνοντα.

Τὴν ἐπομένην τῆς συναντήσεως τῆς κόρης, ἡ μαμὰ, ἰσταμένη ὀπισθεν τοῦ παραπετάσματος, τὸν εἶδε πάλιν παρατηροῦντα ἐπιμόνος.

— Εἶπε ἡ κόρη ἐσκέφθη ὁ δικηγόρος, καὶ περιμένει. Τώρα ποῦ δὲν φαίνεται ἡ μάνα τῆς, ἄς τῆς δείξω νὰ τελειώσωμε.

Καὶ ἀναούρας ἐπιστολὴν, τὴν ἐπέδειξε ἐπιτηδείως.

Ἡ Ἑλένη εἰσρόχη καὶ ὀλίγον δεῖν νὰ διαρραγῆ τὸ σιγήθός τῆς ἀπὸ τοὺς παλμούς. Εἰσέρχεται μετὰ σπουδῆς καὶ φωνάζει τὸν μικρὸν ὑπηρετήν — ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο ἀκόμη, ἐνοεῖται εἰς ἡλικίαν νὰ τραβῆ ξη κ λ η ρ ο ν.

— Πήγαινε, τοῦ λέγει, εἰς αὐτὸν τὸν κῆριον ποῦ εἶνε κάτω, θὰ σοῦ δώσῃ ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν θεῖόν μου.

Μετὰ ἐν λεπιδὸν ἡ Ἑλένη ἀνεγίνωσκε:

«Χρυσό μου! Ἀπόψε θὰ σὲ περιμένω εἰς τὸ σπῆϊ μου, ὁδὸς Πατησίων 205, εἰς τὰς 11. Πάρε ἀμάξι καὶ ἔλα διὰ νὰ μὴ χωρίσωμεν ποτε πλέον».

Γιῶργος.

Ἡ Ἑλένη ὀλίγον ἔλειψε νὰ λιποθυμήσῃ ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς. Ἐρεξε εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, ἠτοίμασε ὀλίγα ρούχα — δηλαδὴ ὑποκάμισα, κάλτες, μανθῆλια καὶ... τίποτε ἄλλο, καὶ ἀφοῦ τὰ ἐκρυψε, ἐξῆλθε κατόπιν ἐσπευομένης.

Ἐξυπνήσασα ἡ Φιφὴ, καὶ μαθοῦσα διὲ ἡ μαμὰ τῆς ἐξῆλθε ἐξ αἰτίας ἐπιστολῆς ποῦ ἔλαβε ἀπὸ τὸν θεῖόν τῆς, ἐβγήκεν εἰς τὸ παράθυρον. Εἶχε προαίσθημα ὅτι θὰ τὸν ἐβλεπε. Καὶ πράγματι μετ' ὀλίγην ὥραν τὸν βλέπει διερχόμενον καὶ νεύοντα νὰ τῆς δώσῃ γράμμα. Τρέχει εἰς τὴν θύραν, ἀνοίγει ὀλίγον, τὸ λαμβάνει ἐπιτηδείως καὶ ἀναγινώσκει:

«Χρυσό μου!

Θεορῶ καλλίτερον νὰ ἔλθω νὰ σὲ παραλάβω ἐγὼ διὰ τὸ ἀσφαλέστερον ἀπὸ τὴν πίσω θύραν, ὥραν 10 καὶ 1)2. Περιμένε».

Ὁ Γιῶργος.

Ἡ Φιφὴ ἐπέταξε ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς, ἔτρεξε καὶ αὐτὴ, ἠτοίμασε τὸ μπόγο τῆς, ἠηλαδὴ ὑποκάμισα, κάλτες, μανθῆλια καὶ... τίποτε ἄλλο, καὶ ἀφοῦ τὰ ἐκρυψε, ἀνέμενε ἐν συγκινήσει τὴν μαμακούλα τῆς.

Ὅταν μήτηρ καὶ κόρη εὐρέθησαν ἀντιμέτωποι, ἀμφοτέραι ἀπῆστραπον ἀπὸ χαρὰν τὴν ὁποίαν προσεπάθει νὰ κρύψῃ ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην.

Τὸ βράδυ δὲν εἶχε ὄρεξιν κομμία νὰ φάγῃ, προσεποιήθησαν ἀμφοτέραι ἀδιαθεσίαν καὶ ἀπεύρθησαν εἰς τὰ δωμάτια των, ἐνθα ἑκάστη ἔγραψε μίαν ἐπιστολὴν ζητοῦσα συγγνώμην ἀπὸ τὴν ἑτέραν.

Τελος τὴν 10ην καὶ 1)2 ὥραν ἐπεκράτει ἡσυχία.

Ἡ Φιφὴ εἰς τὸ παράθυρον ἀνέμενε νὰ ἀκούσῃ τὴν ἀμαξαν ἡ ὁποία δὲν ἐβράδυνε ν' ἀκουσθῆ. Ἦνοιξε τὴν θύραν, κατῆλθε τὴν κλίμακα τῆς ὑπηρεσίας καὶ μετὰ τινος σιγμᾶς ἡ ἀμαξα ἐκυλίετο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων.

Ἡ Ἑλένη ἐν τούτοις ἀνέμενε ἐναγωνίως τὴν ἐνδεκάτην, εἰς δὲ τὸν πρῶτον κτύπον τοῦ ὥρολογίου ἐξελθούσα σιγά, κατῆλθε τὴν ἐμπροσθίαν κλίμακα, καὶ τέλος εὐρέθη εἰς τὴν Ὀμόνοιαν ἐνθα παρέλαβεν ἀμαξαν.

— Ὅδὸς Πατησίων 205, εἶπεν εἰς τὸν ἀμαξαν.

Καὶ ἡ ἀμαξα ἐκυλίετο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων καὶ ἔστη ἐμπροσθεν θύρας εὐπρεποῦς οἰκίσκου.

Ἡ Ἑλένη κατῆλθε καὶ ἐσῆμνε, ἐνῶ ἡ ἀμαξα ἀπεχώρει.

Μετὰ ὀκτώ ἀκριβῶς ἡμέρας τὸ «ΦΛΕΡΤ» δις τῆς ἐβδομάδος.

ΦΛΕΡΤ ΘΕΑΤΡΑ

= 19—25 Ἰουλίου =

Μετὰ τινὰ δευτερόλεπτα ἠνοιγετο ἡ θύρα, καὶ ἐνεφανίζετο ὁ δικηγόρος μὲ τὸ ὑποκάμισον.

— Μπᾶ! ἔκαμεν ἐκπληκτος.

— Ἀγάθη μου! ἀνέκραξεν ἡ Ἑλένη τρέμουσα.

Καὶ εἰσελθούσα ἔκλεισε τὴν θύραν καὶ ἐξρέφθη εἰς τὴν ἀγκάλην του.

— Κυρία μου!... ἐπέλλισεν ἐκεῖνος ἐντρομος.

Ἐκεῖνη ὅμως δὲν τὸν ἀφήκε νὰ τελειώσῃ. Μὲ ἕνα φλογερὸν φέλιμα εἰς τὰ χεῖλη του, τοῦ ἔκοψε τὸν λόγον. Ἀδύτος, ἀλλόφρων σχεδὸν ἐτράπη εἰς φυγὴν, ἀλλ' ἐκεῖνη τὸν ἠκολούθησεν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν.

Ἐκεῖ ὅμως τὴν ἀνέμενε φρικτὴ ἐκπληξίς.

Ἡ Φιφὴ, χωρὶς κοροὲν καὶ ἡμίγυμος, εὐρίσκειτο ἐξηπλωμένη ἠδυσπαθῶς ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρον.

Μήτηρ καὶ κόρη, εὐρέθησαν ἀντιμέτωποι ὁ δὲ ἑραστής ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἄφωτος.

— Σὺν ἔδῳ; ἀνέκραξεν ἡ κυρία Ἑλένη. Χήρα γυναῖκα!..

— Καὶ σὺ δὲν εἶσαι χήρα; εἶπεν μὲ θαυμασίαν ἀφέλειαν ἡ Φιφὴ.

— Σταθῆτε, σταθῆτε! ἀνέκραξεν ὁ δικηγόρος μὴ κάμνετε καυγάδες. Εὐρέθην ἀπόψε μὲ δύο χήρας, δὲν εἶνε ἔτσι; αἱ λοιπὸν θὰ πάω μὲ τὸ εὐαγγέλιον θὰ κοιμηθῶ μεταξὺ τῶν δύο, καὶ θὰ φροντίσω νὰ μὴ γνωρίζῃ ἡ δεξιὰ μου χήρα τί κάμνει ἡ ἀριστερά μου.

Καὶ ἔτσι μὲ τὴν ἐντυμογορικὴν, ἔλ ὄ θ η κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην τό...περόβλημα καὶ διὰ τὰς δύο...εὐαγγελικῶς.

Ὁ ἄριστος
ψάγμα

ΑΡΣΑΚΕΙΑΔΕΣ

(Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν χριστιανῶν διπλωματικῶν ἐξετάσεων)

Ἀπ' τὴ Κέρκυρα, ἀπ' τὰς Πάτρας, ἀπ' τὴ Λάρισα, ἀπ' τὴ Σύρα δροσερές, γλυκῆς, ἀφράτες ἢ Ἀρσακείαδες φθάνουν καὶ μὴ μέρᾳ μοῦ κατέβη καὶ κατόπιν τῆς ἐπῆρα γὰρ νὰ δῶ τὸ τί θὰ ποῦν, γὰρ νὰ δῶ τὸ τί θὰ κάμουν.

Μαζευμένες ὅπως ἦσαν, ὅτι Ἀρσακίον πηγαίνουσι αἱ ἐνώπιον σεβαστῶν καθηγητῶν ὀρχινοῦν τὰς ἐξετάσεις καὶ μὲ πόθο περιμένον ἄχ τὸ δίπλωμα νὰ πάρουν, τὸ γλυκὺ, τὸ ποθητόν.

Φαίνεται ὅμως οἱ σοφοὶ μας, αὐστηροὶ πολὺ τυγχάνουν κ' εἰς τὰ ῥήματα κ' εἰς τὰλλα, τῆς μπερδεύουσι δυνατὰ ἄλλες ἀπαντοῦν ἐν μέρει, ἄλλες τέλεια τὰ χάνουν καὶ ἀντιστενάζουσι στήθια, τολμηρὰ καὶ φουσκωτὰ.

Καὶ μ' αὐτὲς οἱ συγγενεῖς των, τὸν μελεᾶ τοὺς βρῆκαν τώρα τρέχουσι μὲ μπιλλιετᾶνα στοὺς καθηγητὰς δρομαῖοι πλὴν οἱ κόποι πᾶν χαμένοι καὶ τοὺς κόβεται ἡ φόρα γιὰτ' ἐτυχ' οἱ δασκάλοι νὰ μὴ εἶνε διόλου νέοι.

Κ' εἶσι πᾶνε σὰ χαμένα, αἱ οὐσιότητες καὶ τὰ ἄλλα κ' ὅσοι τρέχουσι ἀδίκως περπατοῦν σὰ κουτουροῦ κ' ὅποια εἶνε διοβασμένη θὰ γινῇ αὐτὴ δασκάλα καὶ ἡ ἄλλες θὲ νὰ μείνουν εἰς τὰ κρῦα τοῦ λουτροῦ.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΟΥΡΟΥΝΗΣ

ΣΕ ΜΙΑ ΑΡΣΑΚΕΙΑΔΑ

Ἀπ' τὴν πολλὴ μελέτη ἔχει ἀδυνατίσῃ, Ἄλλὰ θὰ βγῆ δασκάλα μὲ τὰ οὐλά τῆς... Καὶ δίπλωμα μὲ ἄριστα θὲ νὰ ζητήσῃ, Γιατ' εἶναι διδαγμένη... ἀπὸ τῆ δούλα τῆς!... Γ. ΓΑΚΙΝΘΟΣ

ΦΑΛΗΡΟΥ. Ἡ λήξασα ἐβδομὰς ἤρχισε μὲ τὴν «Τραβιάταν», ἣτις ἐξετελέσθη θαυμασία. Δὲν ἤξευρε κανεὶς ποῖον νὰ πρῶτο...δεῖρει. Σωστὴ μ α λ λ ι ο τ ρ α β ι α τ α, δηλαδὴ διὰ τὴν Ἐταιρείαν τοῦ Σιδηροδρόμου, ἣτις ὅχι λίγα ζημιώνεται κάθε βράδυ. Ὁ θιασάρχης ὅμως κ. Καστελλάνο, παραπονεῖται ὅτι δὲν τὸν σηκώνει τὸ κλίμα, γιὰτὸ τὴν Τρίτην ἔπαιξε τὸν «Φάουσι» γὰρ νὰ τὸν πάρῃ καλ... νὰ τὸν σηκώσῃ ὁ Μεφιστοφελῆς. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν «Τόσκα...» σε τὴν Τετάρτην ποῦ τὴν ἔπαιξε ὁ θιασός του, γιὰτὸ ἔπαιξε τὴν Πέμπτην τὸν «Φρά-Διάβολο». Τὴν Παρασκευὴν ἐπέτυχαν θαυμασία τὸν «Ρυγολέττον». Τόσον καλά, ὥστε κανεὶς δὲν ἤξευρε ποῖος ἀπ' ὅλους εἶνε ὁ γελοιοποιός.

Τὸ Σάββατον, ἔπαιξαν τὴν «Ζαζᾶ», διὰ νὰ μᾶς δείξουν τέλος πάντων, ὅτι ὄλοι τοὺς ἐκεῖ κάτω εἶνε... Ζᾶ εἰς τὸ τεράγιον.

Ὁὗ ἦτον βεβαίον διὲ ἡ νέα πρῖμα κ. Κονίλιο εἶνε πολὺ καλὴ. Πολὺ κ α λ δ ος ἐπίσης καὶ ὁ κ. σύζυγός τῆς, ὁ κ. Κονίλιο, ὅστις κυττάζει πάντοτε, ὡς λέγουσι, πίσω τὸν ἦ λ ι ο.

×

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ. Ἡ θεατρικὴ περίοδος εὐρίσκειται εἰς τὸ μέσον, καὶ ἀκόμη αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν κατορθώνουν νὰ δρίσουν τὰς τιμὰς τῶν εἰσιτηρίων τοῦ δυστυχισμένου αὐτοῦ θεάτρον. Ὅταν οἱ ἠθοποιοὶ μασσήσουν ἄλλες ἡμέρες, τὸ εἰσιτήριον ἔχει 1,50, ὅταν ἀρχίζουσι νὰ ξεχνοῦν τὸ μᾶσσημα τὸ εἰσιτήριον ἔχει 60 λεπτά. Γιὰτὸ ἀκριβῶς τὴν Κυριακὴν, ὁ κ. Βονασέρας διὰ νὰ τοὺς σωφρονίσῃ, τοὺς ἔπαιξε τὴν «Τιμὴν». Φυσικὰ ἡ «Τιμὴ» ἔγεινε «Κουλουβράχατα» τὴν Δευτέραν, ὡς ἐκ τούτου φαίνεται ἀγρίως τὴν Τρίτην ἢ «Πεθερὰ μὲ τ' ἀμπέλια τῆς». Ἀποτέλεσμα τοῦ καυᾶ αὐτοῦ, ὑπῆρξεν τὴν Τετάρτην ἡ «Πρώτη Δίκη», ἣτις καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν διεξήχθη κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, καὶ ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ θεατῶν. Διὰ νὰ λήξῃ ἡ «Πρώτη Δίκη», καὶ ἴσως διὰ νὰ ἐπαναληφθῶσι περισσότεραι, ἐν ὅς καὶ ἡ τοῦ κ. Σαγιώρ, ἐπενέβη τὴν Πέμπτην ὁ «Θεῖος μου», ὅστις ἐξηκολούθησε τὰς διαπραγματεύσεις καὶ τὴν Παρασκευὴν. Τὸ ἔργον—θαυμασία μετάφρασις—κατεχειροκροτήθη.

Παληάνθρωπος ὁ «Θεῖος» ὅμως, ὡς φαίνεται, καὶ χωρὶς τι διὰ τοῦτο εὐρίσκει εὐκαιρίαν τὸ Σάββατον ὁ κ. Βονασέρας μὴν, καὶ τοὺς παίζει τὴν... «Τιμὴν».

Ὁ κ. Μαρίκος πολὺ καλὸς ὅπως πάντοτε, ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Παπαϊωάννου πολὺ, πολὺ καθὸς πρέπει.

Ἡ Σ ε λ ἡ ν η ἀνατέλει ἀκόμη, καὶ ὁ κ. Νίκας ἐξακολουθεῖ νὰ παίζῃ. Ὁ κ. Κωνσταντινόπουλος ὁσάκις ἐμφωνισθῆ ἐπὶ τῆς σκηπῆς, ἐμβάλλει τὸ νοῆμον κοινὸν εἰς λυσσαλέας σκέψεις περὶ...κατεργασίας βάμβακος καὶ μαζηλαρίων.

Εἰς τὰ παρασκῆνια πᾶνε καλὰ τὰ πράγματα, εἰς τὴν πλατείαν μόνον ἔχει ἐνοκήψει γνωστὴ φ ρ α ν τ ι ζ ὄ λ α, ἰσχνή, ἰσχυοτάτη, τσίρος σχεδόν. Ὁ γλυκύτατος κ. Γεωργ. ἀνὴρ πολυεύσπλαγχτος, ἀνέλαβε τὴν διατροφὴν τῆς.

×

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Ἐδῶ εἶνε ποῦ εἴμαστε γὰρ νᾶμαστε. Τὴν Κυριακὴν παίζονται οἱ «Πειραταὶ» μὲ τόσην ἐπιτυχίαν καὶ μὲ τόσην λύσσαν, ὥστε ὁ ἠθοποιὸς κ. Μακρῆς ἐπιχειρεῖ μίαν πρῶτης τάξεως πειρατείαν διὰ τῆς ἀπαγωγῆς τῆς δεσποινίδος Ρούσσου. Ὁ Μικᾶδος συγκαίρει τηλεγραφικῶς τὸν κ. Μακρῆν διὰ τὴν κατὰ τῶν Ρούσσων νίκην του, ἀλλὰ διὰ νὰ λήξῃ τὸ διπλωματικὸν ἐπισόδιον παίζεται τὴν Δευτέραν ἡ «Γκόλφω». Τὴν Τρίτην ὅμως μανθάνει ὁ «Ροκαμβόλ» διὲ ἐξακολουθεῖ τὸ θεάτρον νὰ μυρίζει κ ρ α σ ἰ λ α ν, λόγῳ τῆς χριστιανικῆς νηστείας τοῦ κ. Καζούρη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνοκήπτει καὶ παίζεται εἰς 9 πράξεις. Ὁ «Καπετᾶν Γιάκουμης» ὅμως, ἔχων ὡς φαίνεται προηγουμένως ἀφορμὰς κατὰ τοῦ «Ἀθη-

Εἰς θάλαμον ἀτήχτη μυροβόλον
καὶ ἀψηφεὶ ἐκεῖ τὸν κόσμον ἔλον
κι' ὁ Ἔρως στὴν εὐώδη φυλακὴν
φυλάττει . . . τὴν ὀπισθοφυλακὴν !

Μαργαρίτα ξεφυλλίζει
ὅ,τι πῆ νὰ τὸ πιστέψῃ,
καὶ στὰ χεῖλῃ μουρμουρίζει
— Δὲν μὲ κλέβει . . . θὰ μὲ κλέψῃ . . .
Κι' ἀπὸ φύλλο μὲ τὸ φύλλο
καὶ ἀπὸ φίλο μὲ τὸ φίλο,
ἔμαθε πῶς θάπαχθοῦνε καὶ θὰ ἀλληλοκλαποῦν
κι' οὐτ' ἓνα λεπτὸ δὲν δίνει, ἐπὶ τέλους τί θὰ ποῦν.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ:

ΠΕΤΕΙΝΟΣ=Της 'Εβδομάδος.
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΣ=Διηγήματα.
ΕΝΦΑΝ ΓΚΑΤΕ=Επιγράμματα.
ΝΙΚΜΑΝ=Κωμωδία.
ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ=Φλέρτ—Ρεπορτάζ.
ΚΟΥΝΟΥΠΙ=Φλέρτ—Θεατράλ.
ΚΛΟΥΝ=Θεατρικά 'Επιγράμματα.
ΖΑΝ-ΚΙ-ΡΙ=Ποιήματα.
ΠΕΤΕΙΝΟΣ=Εικόνων Δεζάντ.
ΣΑΡΝΑΤΑΠΗΧΟΣ=Σκίτσα.
ΚΑΡΑΝΤΑΣ=Εικόνες.
Δι:ΖΟΛΑ-ΔΕ-ΜΟΝΤΑΛ=Αλληλογραφία

ΦΛΕΡΤ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

*Εκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις κατὰ Κυριακὴν.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

6 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 6

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΥΑΚΙΝΘΟΣ
ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ
ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΑΚΙ
Κ. ΣΙΠΗ-Ι-Λ
ΣΤΡΑΒΟΣΥΛΟ
ΜΟΣΧΟΜΑΓΚΑΣ
ΓΕΙΑ-ΧΑΡΚΣ
ΣΗΖΑΡ
Α-ΤΕΛΗΣ
ΕΠΙΛΟΧΙΑΣ

ΡΕΠΟΡΤΕΡ: Ο ΣΚΥΛΛΟΣ ΓΚΡΑΦ—ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ—ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ—ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: 'Ετησία Δραχ. 6.—'Εξάμηνος Δραχ. 3,50.—'Εξωτερικοῦ: 'Ετησία Φρ. χρ. 7.

ναίου», μανθὼν τὰ γινόμενα ἐπελαύνει τὴν Τετάρτην τὸ βράδυ,
μὲ τὴν μαγικὴν σὺν χερί. Πολλοὶ βεβαίως, οἱ ἠθοποιοὶ δὲν
ἔφαγαν ἔξω, ἄλλοι δὲ διατείνονται τὸ ἐναντίον. *Ἡμεῖς πι-
στεύομεν τοὺς δευτέρους, διότι ἄλλως δὲν ἐξηγοῦνται τὰ γ κ α
ρ ί σ μ α τ α τῶν ἠθοποιοῦν τὴν Πέμπτην μὲ τὸν «Γκάρικ». Τὸ
γεγονός ἐπειδὴ ἐνώσθη εἰς ὄλους τοὺς θεατρικοὺς ἄνθρω-
ποὺς, ἐπείραξεν σὺν φιλότιμο τοὺς ἠθοποιούς, καὶ δὴ τὰς κυρίας,
γιαυτὸ ἐπῆγαν καὶ ἐκρημνίσθησαν ὅλα τὴν Παρασκευὴν εἰς
τὸν «Χορὸν τοῦ Ζαλόγγου». *Ο κ. Χοῦδᾶς, ἐπερίμενε ἄπ'
ἔξω μὲ τὸ καταβρεχτήρι, ἀλλὰ τῇ ἐπεμβάσει τοῦ θηρινοῦ δη-
μοσιογράφου κ. Διομήδη τοὺς τὸ χάρισε, διὰ τελευταίαν φο-
ρὰν ὁμοῦ.

*Ἄλλα τὸ Σάββατον, φρονίμως ποιοῦντες οἱ ἄνθρωποι
καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐπιπλοκῆς ἀναγούλας, ἔδωσαν
τοὺς «Μυλωνιάδες».

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ. *Ο κ. Χρηστομάνος ἐδῶ, διὰ τὸ ἐπίκαιρον
τῶν ἐρώτων τοῦ κ. Δεπενιώτη κατ' ὅλα τὰ φαινόμενα, παί-
ζει τὴν Κυριακὴν τὴν «Κουφοκέφαλη», ἡ ἧσθα δὲν θὰ εἶνε
«Ἡ Τελευταία ἄπ' ὄλες», ὅπως ἐπαίχθη τὴν Δευτέραν.
Βέβαια, καθόσον τὴν Τρίτην ἐπαίχθη καὶ πάλιν ἡ «Κουφο-
κέφαλη», καὶ μάλιστα ἐπαίχθη ἀνάσκελα (ἰδιαίτερον).

Τὴν Τετάρτην «Ἡ Κόρη τοῦ 'Ιερφιά» εἶνε σωστὴ «Σπί-
θα», γιαυτὸ ἴσα ἴσα τὴν Πέμπτην κακκαρίζουν καιόμεναι ἢ
«Ἀγριόπασιες». Πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης δ κ. Χρη-
στομάνος—αὐτὸς δ δαιμόνιος, αὐτὸς δ μεγαλοφυῆς ἄνθρωπος,
ποῦ ἄλλοι δύο ἂν ὑπῆρχον σὺν κ' αὐτόν, θὰ ἦσαν πολλὴ δια-
φορετικὰ τὰ πράγματα—γιαυτὸ λοιπὸν τὴν Παρασκευὴν ἐπι-
χειρεῖ τὸ «Ταξεῖδι τοῦ Μπερλερών» ὑπερ ἑξακολουθεῖ καὶ τὸ
Σάββατον. Ἡ κ. Κυβέλη Ἀδριανοῦ, μεγάλη, ὡς πάντοτε
ἠθοποιός, μεγάλη, πολλὴ μεγάλη, ἐνφ δ κ. Μυράτ, πάντοτε
σωστός Μουράτης. *Ἀφερμ μπέη μ'.

ΑΛΑΜΠΡΑ. Ἀπὸ μακρὰν, ἀπὸ τὴν Ὁμόνοιαν, φαίνε
ται πυρπολουμένη ἡ ὁδὸς Πατησίων. Παίζεται κατ' ὄλην
τὴν ἐβδομάδα ἢ «Ἁγία Λαύρα» τῷ κ. Συνοδινῷ. *Ο
ποιητὴς διαρκῶς ἐπνευφημούμενος ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκη-
νῆς, ἐνφ δ υἱὸς του, δ γλυκὺς Σπυράκης, μένει πάν-
τοτε παραπονούμενος ἀπὸ κάτω. Ἐδντῶς ἐπεμβαίνει τὸ
π τ η ν ὶ ν καὶ ὁ ἡμέτερος CLOWN καὶ τὸν παρηγοροῦν.
*Ο κ. Λοράνδος ἑραῖος ὡς πάντοτε, καὶ ἡ κ. Λοράνδου ὡς
Βασιλάνθη, ἀνωτέρα πάσης κρίσεως. Τὴν Πέμπτην
ἐπῆλθε κάποια διαφωνία μεταξὺ τῶν κ. κ. Δαλαοῦνη καὶ
Α. Λοράνδου, περὶ τοῦ ἂν πρέπει ὁ παπᾶς νὰ φορῇ μαῦ-
ρα. Τὸ μανθάνει ὁμοῦ ἡ ἀδελφὴ τοῦ θεάτρον, καὶ ἀπὸ τὸν
θυμὸν τῆς δὲν ἐννοεῖ νὰ πῆσῃ ἐκεῖνο τὸ βράδυ, μετ' ὄλες
τὰς ἰκευτικὰς ἐπεμβάσεις τοῦ μαραγκοῦ τοῦ θιάσου.

ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ. Τὴν Κυριακὴν καὶ πάλιν «Ἡ

Νύφη τῆς Κούλουρης» μὲ ἐπιτυχίαν, ὡς πάντοτε. Οἱ κ. κ.
«Μυλωνιάδες» ἀκούσαντες περὶ Κ ο ὄ λ ο υ ρ η ς, ἐσκή-
πτουν τὴν Δευτέραν νὰ κάμουν ἀνακρίσεις, γὰρ νὰ ἴδωσιν μῆ-
πως ἢ Κ ο ὄ λ ο υ ρ η ἔγεινε ἀπὸ τὸ δικό τους ἀλευρί. *Ἄλλ'
ὁ «Καπετὰν Γακουμῆς» νοικοκύρης κατ' ὅλα, ἔρχεται
νὰ λύσῃ πᾶσαν διαφορὰν τὴν Τρίτην, καὶ εἰς ἐπικουρίαν κα-
λεῖ τὴν Τετάρτην τὸν «Γενικὸν Γραμματέα», πολλὴ σοβαρὸν
κύριον, τὰ μάλα δὲ ἐγγράμματα.

*Ο κ. «Γενικὸς Γραμματεὺς» εὕρισκει τὴν Πέμπτην δι-
«Ἡ γυναῖκα του δὲν ἔχει σῖν». Τὴν γυναῖκα του ὁμοῦ δὲν
τὴν νοιάζει καθόλου, καὶ γιαυτὸ τὴν Παρασκευὴν παίζει τὴν
«Κυρία δὲν μὲ μέλει», μὲ Ναπολέοντα τὸν κ. Ταβουλάρην.

*Ο κ. Πανιόπουλος, ὡς Μπάρμπα Φουσό, παμπόνηρος
ὡς πάντοτε, καὶ «Κυρία δὲν μὲ μέλει» γλυκεῖα καὶ χαριτω-
μένη. Τὸ ἔργον ἀληθῶς ὑπερῆρξεν, καὶ ἐπανελήφθη καὶ
χθὲς πάλιν. *Ο κ. Ταβουλάρης, ὡς μέγας Ναπολέον, ὑπέ-
ροχος, καὶ ἡ κυρία Ὀλυμπία ὡς «Κυρία δὲ μὲ μέλει» θαυ-
μασία, προπαντός δὲ πολλὴ μελετημένη. *Ὁραία εἶνε ἡ σκηνὴ
ἐκεῖνη, κατ' ἢν ζητεῖ ἀπὸ τὸν χοροδιδάσκαλον Δεσπερῶ νὰ
τὴν μάθῃ τὰ κ ο υ ν ἦ μ α τ α τῆς Ἀδῆς, καὶ αὐτὸς ἀρχίζει
τῆς διδασχῆν ἀπὸ τὸ... πόδι.

*Ο ταμίας, ὁ κ. Τεμπέλης, γλυκὺς καὶ με... πολλὴν ποδό-
γυρον, ὁ δὲ κ. Μουρελάτος φοβερός τῶν τζαμπατζήδων
διώκτης.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΔΟΥ (Πειραιῶς). Γνωστοὶ εἶνε οἱ καναῖδες
εἰς τὸ θεατράκι τοῦ Πειραιῶς. Γροθιές, κλωτσιές, ξυλιές,
μα-Τσοῦκα καὶ ἡ μάρα καὶ ἡ Σάρα-μαντῆ. Τόσον ἔχουν
ἀγριότην ἐκεῖ κάτω τὰ πράγματα, ὥστε τὴν Κυριακὴν παί-
ζεται ἡ πλήρης αἱματος «Μήδεια». Ἡ Μήδεια ὁμοῦ, μὴ
ἀρκεομένη εἰς τοὺς τόσους φόνους τοῦ διέπραξεν, ἐπῆρε
τὴν Τρίτην τὸ στρατὶ-στραί, στραί τὸ «Μονοπάτι». καὶ
ἐπῆγε τὴν Πέμπτην νὰ βρῇ τὸν «Σῆμ—Χάμ καὶ Ἰάφεθ» γὰρ
νὰ τοὺς σφάξῃ. Φυσικὰ οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ ἐφοβήθησαν, ἀλλ'
ἐδντῶς ἐπενέβη ὁ συχωρεμένος ὁ Νῶε καὶ τοὺς ἐδήλωσε
ὁρθὰ κοφιὰ δι εἰς τὴν κ ι β ω τ ὶ ο ν — εἰς τὸ θέατρον Διονυ-
σιάδου δηλαδὴ—δὲν ἐννοεῖ νὰ γίνονται τέτοια πράγματα. Ἡ
ἀδελφὴ θυμωθεῖσα πίπτει, ἐνφ δ κ Ἀλεξιάδης ἑξοκολοθεῖ
νὰ κνηγᾷ τὸν κ. Τσοῦκαν μὲ τὸ... τσόκαρο.

ΤΟ ΚΟΥΝΟΥΠΙ

ΣΤΟΝ ΔΕΠΕΝΙΩΤΗ

*Ὁ Κερκυραῖε μυταρά, καὶ κακοξουρισμένε
τόσο καιρὸ σ' ἐχόνεγα ἀλλὰ σ' ὁμολογῶ
ὅταν σὲ βλέπω στὴ σκηνῇ σ' ἄληθινὰ ριγῶ
μὲ τὴ σαχλή σου τὴ φωνὴ τὰ κρῖνα σου ἀστῆα
καὶ τώρα ὅπου ἔμαθα πῶς πῆρες καὶ κυρία
ρ ὁ δ ἰ ο θὰ γίνετ' ἡ δουλειὰ
μέσα στὴς ζήλιες, στὰ φιλιὰ
λαδογαλατομπουρεκοζαχαρωζυμωμένε.

Ο CLOWN

Αλληλογραφία Του 'ΦΛΕΡΤ,,

ΑΘΗΝΑΙ

= Καὶ τὴν ὥραιαν σου κάρτ-ποστάλ, καὶ τὴν μὲ τόσην εὐ-
γένειαν ἐπιστολήν σου ἔλαβον γλυκύτατε Dronassela Curiosa. *Ο
Πετεῖνος μας σᾶς παρακαλεῖ νὰ δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας του. Τὰ
διὰ τὸ «Πεταχτό» εἰς προσεχῆς. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ παύσωμεν
δμιλοῦντες δι' ἐκεῖνον τὸν ἀρχεῖον ἐκδότην τοῦ γνωστοῦ βρωμεροῦ
ῤεπαροφύλλου Ἡ κοινωνία καλὰ τὸν ἔμαθε. Τὸ ἔμαθε βέβαια ὅτι
μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὸ «Φλέρτ» θὰ ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

= Τί συμβαίνει Ἀπελλῆ; Ἀναχωρεῖτε μήπως;
= Πρέπει νὰ σοῦ δμιλήσω σοβαρῶς Μονοκοτυλήδονο. *Ο Πε-
τεῖνός μας, ὁ Ζάν-κί-ρί, καὶ τὸ Enfant Gaté ἐμελέτησαν τὰ ποιη-
ματὰ σου. Εὖγε σου, παιδί μου. Εὖγε σου. Βλέπεις πολλὴ καλὰ ὅτι
ἀμέσως τὸ ἐν ἐδημοσιεύθη Ἀναμένω καὶ ἄλλα.

= Πολλὴ εὐμορφὴ ἢ σάτυρά σας κ. Κ. Π. ἐκ Σάμης. Ἀλλ'
ἀτυχῶς τὸ ποίημα εἶνε πολλὴ μὲγᾶλο, ἄλλως θὰ ἐδημοσιεύετο ὁλό-
κληρον. Νὰ στείλετε ὅτι ἄλλο θέλετε.

= Εὐχαριστῶς ἀγαπητὸν Ζιζάνιον. Ἀλλὰ προτιμώτερον νὰ τὰ
γράφετε εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ «Πεταχτοῦ». Ἐν τούτοις θὰ γίνῃ
τὸ χατῆρι σας.

= Πολὺ, πολὺ νόστιμα Ζαρυκαπιλὴ τοῦ ἑσολωναίου. Πολὺ
ὥραϊα τὰ ποιήματά σας. Βεβαίωτα θὰ δημοσιευθῶν. Εἶνε νοστι-
μώτατα

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

= Καὶ τὴν θαυμασίαν σου κάρτ-ποστάλ, καὶ τὴν ἐπιστολήν
σου ἔλαβον ἀγαπημένε μου Ἐωσφόρε. Εὐχαριστῶ πολὺ. Ἐκεῖνα εἰς
τὸ προσεχῆς βέβαια.

= Τῆς βουτηγμένης σὲ μῦρα καὶ εὐμορφῆς, κάρτ-ποστάλ ἔλα-
βον γλυκεῖα μου Ἀρσακιάς. Πόσον εἶσθε εὐγενῆς. Ἀλήθεια λοι-
πὸν ἀναλαμβάνετε τὴν ἐκ Πειραιῶς ἀνταπόκρισίν μου; Εἶσθε πολλὴ,
πολλὴ καλὰ, γιαυτὸ σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν βαθεῖαν μου εὐ-
γνωμοσύνην. Λοιπὸν ἀναμένω. Πολλὴ θὰ μὰς εὐεργετῆτε τώρα μάλ-
ιστα ποῦ τὸ «Φλέρτ» θὰ ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος μετ' ὀλίγας
ἡμέρας.

= Εὐχαριστῶς Robert, εἰς τὸ προσεχῆς.

= Μπάρσο σου Πικουῖλλε Ἀλλεῖγα. *Ὁλα θὰ δημοσιευθῶν.
Τί ἄλλα λοιπὸν κατέρραγε;

= Ἐλαβον τὴν ὥραιαν σου κάρτ-ποστάλ ἀγαπημένε μου Ἐπι-
δοφόρε. Εὐχαριστῶ πολὺ ἀγαπημένε μου καὶ εἶμαι εἰς τὰς δια-
ταγὰς σου.

= Εὐχαριστῶς γλυκεῖα Ἐανθούλα. Πολλὴ εὐχαριστῶς. Εἰς τὸ
προσεχῆς βέβαια.

ΠΑΡΧΙΑΙ

= Τὴν ἐπιστολήν σου, ἢν τόσον ἀνυπομόνος ἀνέμενον, ἔλαβον
ἐπὶ τέλος γλυκύτατε Βελοφραμ (Σύρον). Τί ἄλλα λοιπὸν ἀγαπητέ
μου; Ἐκεῖνα ὅλα θὰ δημοσιευθῶν βεβαίωτατα.

= Τί ἄλλα νεώτερα ἀγαπημένε μου Enfant Centill (Βόλον).
Ἐκεῖνα βεβαίως εἰς τὸ προσεχῆς.

= Εὐχαριστῶ πολὺ Χαλκιδεῦ (Χαλκίδα). Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ.
Ἀναμένω λοιπὸν, ἀλλὰ πάντοτε εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ «Πεταχτοῦ».
Τώρα μάλιστα ποῦ τὸ «Φλέρτ» θὰ ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

= Σήμερον δημοσιεύονται φίλτατε Βίκτωρ Οὐγκώ (Λαμία).
Τὸ τῆς σημερινῆς σας ἐπιστολῆς εἰς τὸ προσεχῆς.

= Εὐχαριστῶς Χακιά Μουτούλα (Λαμία). Εἰς τὸ προσεχῆς.

= Ἐγείνε βλέπετε τὸ χατῆρι σας κ. Ἀναγνα. (Ναύπλιον). Ἀνα-
μένωμεν ἐκεῖνο.

= Τί νεώτερα λοιπὸν Βάσσο μου (Πάτρας). Εἶδες λοιπὸν; Ἡ
ἀνταπόκρισίς σας εἰς τὸ προσεχῆς. Διὰ τὸ «Πεταχτό» δὲν στέλλεις
τίποτε;

= Κυριολεκτικῶς ὄλους τοὺς συντάκτας μας, μὰς ἐξούρκανε
ἐκεῖνη ἡ λυσσαλέα κάρτ-ποστάλ Hagan—Ras (Πάτρας). Θαυμα-
σία εἶνε ἀληθῶς. Τί ἄλλα λοιπὸν νεώτερα;

= Εὐχαριστῶς Ταιτασεφρίδε φίλτατε (Σύρον). Εἰς τὸ προσε-
χῆς βέβαια.

= Πόσον ἐλυπήθη ὁ Πετεῖνός μοι φίλτατε Εὐαλε Πῆνε (Χαλ-
κίδα) διότι δὲν σᾶς εἶδε. Σᾶς παρακαλεῖ νὰ δεχθῆτε τὰς εὐχαρι-
στίας του, καὶ βεβαιώθητε ὅτι εἶνε εἰς τὰς διαταγὰς σας.

= Μάλιστα Ἀθεόφορε (Λαμία). *Ὁλα θὰ δημοσιευθῶν πολὺ
εὐχαριστῶς.

= Εὐχαριστῶς Στραβομουρτάρη (Χαλκίδα) Εἰς τὸ προσεχῆς.
= Μάλιστα Κρυφὴ Πληγὴ (Ναύπλιον). Δὲν ἀλλάσσετε παρα-
καλῶ ψευδώνυμον;
= Εὐχαριστῶ πολὺ κ. Α. Τσ. (Στεμνίτσαν). Τὸ φύλλον τιμᾶται
10 λεπτά καὶ ἡ συνδρομὴ εἶνε 6 δραχμάς. Τώρα ὁμοῦ τὸ φύλλον θὰ

γίνῃ δις τῆς ἐβδομάδος καὶ φυσικὰ ἢ συνδρομὴ του θὰ διπλασιασθῇ.
= Μάλιστα Ἀληθινὴ Ψεύτη (Κόρινθον). Εἰς τὸ προσεχῆς
= Διατὶ βιάζεσαι τόσον Δὸν Μουρέν; (Καρδίτσαν). Δὲν ξεῦρεται
τί γίνεται δηλαδὴ; Τί ἀπαιτήσεις, τί παρακλήσεις;

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

= Τὴν βαθεῖαν μας εὐγνωμοσύνην ἀγαπημένε μας Βύρων
(Κ)πολιν). Μὰς ἔχετε καθυποχρεώσει. Γιατὶ δὲν στέλλετε διὰ τὸ
«Πεταχτό»; Ἀναμένωμεν τάχιστα. Πῶς πηγαίνει αὐτό; ἢ κυκλο-
φορεῖ; ἐνεργεῖτε εἰς ὑπὲρ αὐτῆς;

= Ἐμπρὸς Γετὰ Χαρά (Κ)πολιν), γλυκύτατε. Ἐμπρὸς λοιπὸν.
Ἀναμένω, μετ' ἀνυπομονησίας ἐπιστολήν σου.

= Στείλατέ μας καὶ ἄλλα ἀγαπητὸν ἑσολούριον τοῦ Πέρα
(Κ)πολιν). Τὴν διὰ τὴν διδα Πουτοβάνη ἀνταπόκρισίν σας ἔλαβο-
μεν. Εἶνε λιαν ἐπιτυχῆς Εὖγε σας.

= Εἶσθε πολὺ εὐγενῆς ἀξιότιμε κ. Σῆζαρ (Σμύρνην). Βεβαίως
πολὺ εὐγενῆς, ἀφοῦ ἡμεῖς μὲν οὐδὲν ἄλλο σᾶς ἔχομεν κάμει εἰμὴ
δυσαρρεσκείας, σῆς δὲ εἰς ἡμᾶς τόσας ὑποχρεώσεις. Παραπονείσθε
κατὰ τοῦ ἐκδότου τοῦ «Κόρτε», αὐτοῦ τοῦ βρωμεροῦ Μαγκανέρα;
Τί νὰ γείνη φίλτατε! Ἐπὶ εἶνε αὐτὸς πλασμένος. Μπαγαπότης
πρώτης τάξεως. Εἶνε ἐντροπὴ πλέον νὰ δμιλῇ κανεῖς δι' αὐτόν.

*Ὁλα τὰ κατὰ τοῦ «Φλέρτ» ὑβριστικὰ ποιήματα, αὐτὸς τὰ γρά-
φει καὶ θέτει ἀπὸ κάτω ξένα ὑπογραφὰς. Τὸ αὐτὸ ἐπάθατε καὶ σῆς.
ἤϊδατε ἐν ὑβριστικὸν ἐναντίον μας ποίημα μὲ τὴν ὑπογραφήν σας.

Μεῖνατε ἡσυχος ὁμοῦ. Καί—γιὰ ν' ἀλλάξουμε κουβέντα—ἐμά-
θατε ὅτι τὸ «Φλέρτ» λιαν προσεχῶς θὰ ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος;

= Βλέπετε εἶμαι στὰς διαταγὰς σας κ. Ἀποστόλου (Ρουτέμ
Ἀδριανούπολιν). Σᾶς ἀρέσει λοιπὸν;

= Ὁρεβοῦρ λοιπὸν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν.

ΖΟΛΑ—ΔΕ—ΜΟΝΤΑΛ.

Η ΚΗΦΙΣΣΙΑ

Στὴν Κηφισιά, στὴν Κηφισιά
ἄχ τί δροσιά, ἄχ τί δροσιά
ἄχ τί χαρά, τί γλέντι!

Κάθε ἐκεῖ κομψὴ κυρὰ
φεύγει χαρίεσσα en bras
μ' ἕνα χρυσὸ λεβέντη.

Καὶ μέσ' στὰ δένδρα τ' ἀνθηρὰ
ἀκοῦς γελᾶκια ἠχηρὰ
καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα...

Ἀκούεις ἀναστεναγμούς,
φιλήματα ψιθυρισμούς
καὶ σιάζει... μέλι γάλα.

Κ' οἱ σύζυγοι ἀπὸ μακρὰν
τῶν θηλυκῶν τῶν τὴν χαρὰν
τὴν βλέπουν εὐδαιμόνως.

Κ' ἔτσι περνᾶει ὁ καιρὸς
καὶ φλογερὸς καὶ δροσερὸς
κ' ἔτσι πετᾷ ὁ χρόνος.

ΔΟΝ-ΖΟΥΑΝ

ΣΤΗ ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Γιατὶ μὲ κάμανε τρελλὸ, τὰ δύο σου μαῦρα μίτση,
ποῦ κρέβουνε τὸν δειθρο ποῦ κρέβουν τὴ διχόνοια;
Ἡ μήπως ἦτανε γραφτὸ τώρα εἰς τὰ γεράματα
τὰ βράδιά μου νὰ τὰ περῶν τριγυρῶ στὴν Ὁμόνοια;

ΚΑΡΠΙΣ

Μετὰ ὀκτώ ἀκριβῶς ἡμέρας τὸ «ΦΛΕΡΤ» δις τῆς ἐβδομάδος

(Εικόν εκ τού φυσικού σταλείσα από την Κέρκυραν)
ΕΚΕΙΝΟΣ. Ήθελα νά σε απαγάγω, μωρέ τζόγια μου, και νά κάτσομε στην έξοχή· μά έλα πού την έξοχή μου θά την προδώση αύτούνη ή προ-εξοχή σου!...

— Μά φίλε μου! είσαι πολύ λαίμαργος! Δεν σου φθάνει πού έκοψες τó άνθος, θέλεις τώρα και τούς καρπούς;

ΕΚΕΙΝΗ. Μά θεέ μου! Τί κάνετε αύτου; θά σάς ιδούν!
ΕΚΕΙΝΟΣ. Φθάνει πού μ' επήρατε στο λαιμό σας, νά μη ξεύρω λοιπόν τó μέρος πού βρίσκομαι;

συλ-
εγώ.

ω και
αι.θά-
εν.

— Μαρή! τί έκαμες εκεί; παρατηρώ ότι απήγαγες τήν εικόνα του έραστου μου.
— Τί νά χάμω! αφού σό απήγαγες εκείνον, έκαμα κι' εγώ μίαν απαγωγήν....εϊκονικήν!

ΕΚΕΙΝΟΣ. Πρόσεξε! αύτου υπάρχει ένας φράκτης μπαλούκια, και ξεύρεις εποιος πηδάει πολλά...
ΕΚΕΙΝΗ. Ά! έννοια σου μή φοβάσαι, mon cher! αυτό άκριβώς βλέπεις εδέχθη την απαγωγήν...

— Πρόσεχε παραμάνά τó παιδί. Γίνονται απαγωγές τώρα.
— Ά μή φοδησθε, κύριε Λοχαγέ, δεν είνε θηλυκό.

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΕΙΡΑΙΕΥΣ

* * Φιλτάτη μοδίστρα Κυριακούλα (δδδς Κ.) πολλά παράπονα έχουν έναντιόν σου οι νέοι της γειτονιάς σου — Τους συκοφαντείς μου γράφουν, και τους πειράζεις. Γιατί κοπέλλα μου ;

* * Και σεις Μαρίνα και 'Αναστασία (δδδς Κλ.) κάθε βράδυ εις την Φρεατύδα ε ;

— Δέν σās κατηγορώ κοπέλλες μου. Τή δουλειά σας.

* * Φιλτάτε Γιώργω Π. διοπτροφόρε, άδίκως προσπαθείς.

— 'Εγώ μανθάνω πώς ή Μαρία Μ. αγαπά τον Χ. Κρ.

* * Τί σκληρός ό άποχωρισμός καυμένη γυμνασιόπαι 'Ανδ. Κ.

— Σās γράφει τουλάχιστον έκ Σύρου ή Ματίνα ;

* * Φιλτάτη Μαρίνα Κρ. (δδδς Φραγ.) μανθάνω ότι εξακολουθείτε να μη μαζεύετε την γλώσσαν σας.

— 'Ιδίως πολύ ένοχλείτε εκείνον τον μηχανικόν, νέον λαμπρόν καθ' ελα.

— Κρίμα σας. Κι' εγώ σās ενόμιζα ευγενή.

* * 'Αγαπητό μου παιδί, παιδί του σχολείου, παιδί με γράμματα Γεώργιε, πρόσεξε να μη περάσης πλέον την οδόν Θηβών γιατί δέν ανακατεύομαι.

* * 'Αγαπητή μου δεσποινίς Ματίνα δέν μοι λέγετε ποίος εινε ό ξανθός νέος που γράφετε εις τον άνθωνα.

— 'Εκείνος που σās συνοδεύει τακτικώτατα ;

* * Γλυκεία μου δεσποινίς της (δδου Φρ.) Αδ. Α. σās εγκυλίει με μετά την άπόπειραν αυτοκτονίας ό Κ.

— Τί σκληρός ! τί άθλιος ! από τόσους περιπάτους.

ΠΑΡΧΙΑΙ

* * Άνοικόνητος έχεις γείνει φίλε κ. Γ. Μ. (Στυλις) με την εν τή δδφ 'Α.Α. δεσποινίδα Α.Α. Σούρτα-φέρτα και φέρτα-σούρτα. Παρακαλώ να διακόψητε τās μετ' αυτής σχέσεις σας διότι σās ένωισεν ελος ό κόσμος, άφικετο δέ και άντεραστής σας.

* * 'Οραία μου κοπέλλα Α. Ν. (Δάρισσαν) δέν κατορθώσατε τέλος πάντων να τον συζευχθήτε τον κ. Κ. ;

— Καλά, αλλά σās παρακαλώ δέν εινε ανάγκη να βρίζετε ελους τους νέους της Δαρίσσης και να τους αποκαλήτε μόρτες ;

— Αυτό δέν εινε ευγενές, κοπέλλα μου.

* * Βρέ χονδρό δουλικό Σ. της δδου 'Αχιλ. (Λαμίαν) χονδρικώς τους έρωτάς σου με τον δεκανέα Σ. Κ. ε ;

— Καλά κάνεις κορίτσι μου, γιατί αυτός εινε ένα πολύ καλό παιδί.

— Σās ήνόησαν όμως και πρόσεξε.

— Τά γραμματάκια σας δέ, δίνουν και πέρνουν, εις ένα δεμάλιστα του έγγραφες . . . να τώ πώ τί ;

* * Μή μάς κάνετε και σεις μελαχροινή μου κοπελλίτσα Κούλα (Λαμίαν) την άγίαν. Πόσα και πόσα ξεύρομε και δια σένα ε ; Τά ραντεβού πηγαίνουν καλά με τον νομομαθη κ. Μ. ;

* * Φιλτάτη μοδιστρούλα Παναγιούλα (Λαμίαν) γιατί κάμνεις τόσες πολλές και δυνατές βόλτες στην οδόν Υ'ψηλάντου ; Δέν πιστεύω φιλάτη μου να κατορθώσης τίποτε.

* * 'Αγαπητή μου μαμέλ Δενίτσα (Λαμίαν), πώς πάνε αι σχέσεις με τον φοιτητήν της Ιατρικής κ. Χ. Σ. 'Ενθαρρόνεται τον όμως. Δίότι εινε πολύ δειλός.

* * Σ'δ δέ γυμνασιόπαι Β. Π. (Λαμίαν) έτρελλάθηκες με την έμμορφη της δδου 'Υψηλάντου ;

* * Και σεις φιλάτη Λίτσα (Λαμίαν) δέν άφίνετε άνθρωπον άπειράκτον μανθάνω. 'Οχι δά και έτσι κοπέλλα μου, άφου δέν εισθε και έμμορφη.

* * Πολύ ενδιαφέρον δεικνύει δια σās ό κ. Δ. Β. δεσποινίς Κ. . . . (Στυλιδα).

— Είνε πολύ λαμπρό παιδί, σās τώ συνιστώ πολύ.

* * Θραύσιν λοιπόν κάμνεις φιλάτε Ι. Α. εις της μισότριβες. Μάλα που δέν σε θέλει καμμία εμως.

* * Δέν εινε κρίμα δεσποινίς Το. (Θήδας) σ' ή ώραία νέα και καθ' ελα 'Αθηναία να κάμης coup d'oeil κατά τās εξετάσεις των κορασίων, με τον καθ' ελα επαρχιώτην πεντηκοντούτη Ιατρόν ; Τί τον νομίζεις πλούσιον !

* * Βρέ κομψότατε νέε Γ. Δ. (Λαμίαν) ως μανθάνω, τάχεις βάλγη με ελα τά δουλικά. 'Ολόκληρο σύνταγμα ! Αί ;

— Θέλεις να σου πώ μερικές ; Νά ! την Ζ. Μ., την Μαρ. την Είρ., την Κ. και . . . τās λοιπές, διότι, εάν τās γράψωμεν θά χρειασθώμεν πολύν χώρον.

* * Για σέ καλό κορίτσι μου και άρρατή δεσποινίς Χ. Δ. (Λαμίαν), τί να πώ !, που ελο με τον λοχία και με τον δεκανέα τάχεις ;

— 'Αλλά δέν σου λέγω τίποτε διότι, ως μανθάνω διαβάξεις τώ «Φλέρτ» και μπορεί κάπως να σωφρονισθής.

* * Κρίμα στο άξιώμά σου, Μαύρε Πρίγκηψ (Ναύπλιον) Α. Σ.

— Τί διάβολο καυμένη έρωτεύθης μίαν . . . του δρόμου, 'Εχασα πāsαν ιδέαν δι' εσε, διότι βλέπω ότι εισαι μικρός τώ δέμας αλλά κατακτητής γυναικών.

* * 'Αγαπητέ μου 'Ιωάν. Τ. γιατί τά ένοχλείς τά κορίτσια ; — Δέν σε θέλουν καθ' ούδένα λόγον. 'Εχε τώ νού σου δια να μην έχης τίποτε ιστορίες.

* * Και σ' κ. Κων. Π. τί τριγυρίζεις εις την πλατείαν ; Τό κορίτσι ύπανδρεύθηκε 'Αλλά μήπως δέν εινε τώ άλλο ; Πρόσεξε διότι σ' έμαθαν ελοι.

* * Φιλτάτε Φαρμακοποιέ (Λεβαδείαν) την καυμένη την ψιφίκα σου γιατί την λησιμόνησες ; — Πληροφορούμαι ότι τάβαλες με μιá όμογενή. — Μά τέλος πάντων δέν κάμεις καλά να λησιμονής και . . . ή δυστυχής ψιφίκα κλαίει και δδύρεται μη γνωρίζουσα που εύρίσκεισαι.

* * Καυμένα γεροντοκόριτσα της δδου Μπέρτα ('Αργος) δέν ήσυχάζετε πλέον. Δέν ξεύρετε ότι δέν περνά ή μοιριά σας, και μόνον για καντάδες ξεμυαλιζετε τους καλους τραγουδιστάδες.

* * Κύριε Η. Π. (Γαλαξειδίον) ολιγώτερον τώ μουζουκι για κιθάρα παρά την συνοικίαν Χαιρ.

* * Φιλτάτε Δ. λιγότερα ματσάλισματα και πλήρωνα παρακαλούμεν ένιοτε τον ρεφενέ.

* * Πώς . . . πλουσιόπαι Ι. Μ. εγκυτέλιπες τās έρωτικές ρωμαντικές συνεντεύξεις σου και πήγες εις Λουτράκιον ;

* * Σ'δ δέ κ. Θ. δέν περιμένεις να παντρευθής και μετά να λύσης τώ . . . προικοσύμφωνόν σου ;

* * Βρέ 'Αργύρη, ολιγώτερον να δείχνης τά κουνέλια εις τώ κατώγειον διότι θά τά βασκάνουν. Και φράζε την τρύπα του πατώματος, ήτις απεβλάκωσε τον Ι. Α.

* * Μά Κύριε 'Ασ. Β. ('Ανδρίτσαιναν) κατήνησες άνυπόφορος με τον επί τώσον χρόνον άρραβώνα σου. Μήπως . . .

* * Κύριε Στυλιανέ Κ. ('Ανδρίτσαιναν) δέν ήσυχάζεις πλέον; κωντεύεις να τρελλάνης την κυρίαν Α. με αυτήν. την ώραίαν φωνήν σου. Πρόσεξε μήπως την πάρης στο . . . λαίμόν σου.

* * 'Α φίλε μου Ι. Χ. δέν θέλω να μαραζώνης δια την φυγήν της φίλης σου Γ.

* * Σās συγχάρω κ. Α. Κ. ('Ανδρίτσαιναν) δια την πρόοδόν σου. Πρόσεξε όμως μήπως αλλάξης βίον με τās συναστροφάς επου κάμνης.

* * Σεις δέ μπάνικα δουλικά 'Ασ. και 'Αλ. (Λαμίαν) δέν κάνετε νισάφι περά ;

— Τόν κακομοίρη Μ. τον άπέναντι εργάτην δέν τον άφι-

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. Μ. ΚΑΙ Ε. ΚΛΩΝΑΡΙΔΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

'Αξιότιμε κύριε διευθυντά,

Είς πάσας σχεδόν τās εφημερίδας έδημοσιεύθη έπιστολή των έν Πατησίοις άδελφών Κλωναρίδου, έν τή όποιά, ως από τρίποδος, οι κύριοι αυτοί δια της ίδιαζούσης αυτοίς δικανικής δεινότητος και γλώσσης ήμισα άβράς, λύουσιν ελα τά ζητήματα του ζώου περιφρονούντες κεκτημένας ύπολήψεις, όνομα βιομηχανικόν, στατιστικάς και αριθμούς, ούς ίδια πρωτοβουλία ή αξιόλογος εφημερίς «'Ακρόπολις» κατόπιν σοδαράς και εύσυνειδήτου μελέτης παρέλαβεν έκ των έπιστήμων του κράτους βιβλιών.

'Επί πλέον ζητούσι να έπιτεθώσι και κατά του καθηγητού κ. Χρηστομάνου δια τās συμπέρασματα άτινα πās τις δύναται να εξαγάγη έκ της συγκρίσεως των γενομένων αναλύσεων άμοτέρων των ζώων, συμπέρασματα καθαρώς λογικά και ούδένα πολεμικόν έχοντα σκοπόν.

Και όσον μέν άφορά την παρά της «'Ακρόπολεως» γενομένην στατιστικήν της ζυθοπαγωγής, καθ' ήν ή παραγωγή του έργοσταίου μου υπερτέρησε κατά την τελευταίαν εξαμηνίαν κατά 115 περίπου χιλιάδας ζώου αυτή έλήφθη εξ έπιστήμων βιβλιών. βασιζεται δέ επί της γλώσσης των αριθμών, κατά των όποιων δυστυχώς ούδέμια ρητορική ή άμφισβήτησις επιτρέπεται.

'Οσον δ' άφορά την ανάλυσιν, ό κύριος ούτος, άφου μετά προσοχής απέφυγε να θέξη τους αριθμούς της αναλύσεως του ζώου μου ως και της στατιστικής της «'Ακρόπολεως», έπιχειρεί μόνον να δώση έν 'Ακαδημαϊκόν μάθημα περί ζυθοποιίας και έρωτά απās ζώος έχων βαθμόν ζυμώσεως 43 μόνον δύναται να θεωρηθή ως έριστος των ελληνικων ζώων», άγνοών ότι οι ούσταστικώτεροι ζυθοί κατασκευής Μονάχου έχουν βαθμόν ζυμώσεως από 36-46. Θεωρώ έπομένως καύχημά μου ότι ό ζυθός μου εύρέθη έχων τοιοούτον βαθμόν ζυμώσεως, δικαίως δέ ό καθηγητής κ. Χρηστομάνος συνεπέρανεν ότι ούτος δύναται να καταβληθθή προς τους πεφημισμένους ζώους του Μονάχου Λάιβε βρόύ (βαθμός ζυμώσεως 44) και Σπάτεν (βαθμός ζυμώσεως 46).

Και ταύτα μέν επί του καθαρώς επιστημονικου και βιομηχανικου μέρους της έπιστολής του, καθόσον επί των λοιπων ήμισα σοδαρών ύπανιγμών των θεωρώ άνάριστον να άπαντήσας.

'Οσον δ' άφορά τώ εσχάτως ύποκινήθεν ζήτημα της αναπτύξεως δήλον ότι της ζυθοποιαν επί βλάβη της έγχωριου οίνοπαγωγής, φρονά ότι κακώς αι βιομηχανίαί αύται συγγέονται. 'Εν Γαλλία και Γερμανία τώ ζήτημα τούτο τελείως συνεζήτηθη, και αι κυβερνήσεις έπέεσθησαν ότι ή μία βιομηχανία εινε ανεξάρτητος της άλλης. 'Εκείνο όμως όπερ δέν επιτρέπεται εις 'Ελληνας βιομηχάνους εινε χάριν ίδιας ώφελείας να ρίπτωσι πλαγίους ύπανιγμούς, ως πράττει ό κύριος ούτος περί εθνην νοθείας των ελληνικων οίνων, ούτινες άποτελοϋσι τον σπουδαιότερον πλουτοπαγωγικόν πόρον του έθνους δι' όν και καυχάται τούτο άνέκαθεν. 'Αμφότεραι αι βιομηχανίαί τιμώσι την 'Ελλάδα και εινε άξια πάσης ύποστηρίξεως, μονομερείς δέ και ιδιοτελείς καυχησιολογίαί βλάπτουσι μόνον τους έπιχειροϋντας.

Ταύτα άπαξ δια παντός.

'Εν 'Αθήναι, τή 17 'Ιουλίου 1904.

Μετ' έξαιρωτικής ύπολήψεως

Κάρολος Ι. Φίξ

Τό Εϊδικόν τώ Εϊδικόν
'Οδός Σταδίου τώ Εϊδικόν
Και να ίδής τι έχει φέρε
έν' τώ μόνον πούχει πράγμα
που σās έλκει έν τώ άμα
και σās βάζει και στο χέρι.
Τι μπαστούνια ! Τι Καπέλλα
Τι Γραβάταις ελας τρέλλα
Τι Κουμπιά που να τά χάσης
Και παναμάδες της θαλάσσης
Και δεσποτής δέν άντίχει
Σ' ε,τι έφερε και έχει,

ΕΚΕΙΝΗ. — Τί ώραίος που εισαι σήμερα, φίλε μου. Θά τώ ελα καύχημα έν με συνόδευες ολιγόν με τοιοούτον κουστούμι τώ όποιον εινε χυτό επάνω σου, και προ πάντων τώ πανταλόνι κινεί την περιέργειαν όλων των περιπατητών.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — 'Ευχαρίστως δεσποινίς σās συνοδεύω. 'Οφείλω χάριτας εις τον δάπτην μου κ. Σ α μ π ρ ά κ ο ν υπό τώ 'Αρσάκειον, άφ' ού ή ένδυμασία του έγεινεν άφορη ή να με θανατώση σήμεραν.

νετε να κάνη την δουλειά του ; 'Ολο τον πειράζετε—αί ;

* * Φιλτάτοι μου και νεαροί Γυμνασιόπαιδες κ.κ. Χρ. Πρ., Σπ. Γδ. και 'Αλ. Μπ. πώς σās έπέρασε αυτή ή ιδέα ότι θά γίνετε κατακτηται των Πατρών ;

— 'Εξακολουθείτε βέβαια της βόλτες σας αγαπητοί, αλλά ελα που δέν κάνετε τίποτε ;

— 'Ιδίως σ' αγαπητέ μου 'Αλ. Μπ., πώς σου έπέρασε αυτή ή ιδέα ότι σε αγαπά ή δις Φ. ;

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

* * Είθε πολύ τολμηροί Βασ. Π. Χα. και δις 'Ελ. (Ταταύλα Κ) πολιν).

— Δέν φοβείσθε τās φαντάσματα και μένετε μετά τās μεσανυκτικά κοντά στο νεκροταφείον του 'Αγ. 'Ελ. Πι ό προσεκτικά βρέ παιδιά.

* * Καλέ Γ. Κρ. και Ιφ. Β. (Κ) πολιν) θά πάθετε από άυπνίαν, καλέ που ειναι πανσέληνος τώρα και εύρίσκειται ολιγην άνάπαυσιν. Τί ώραία θά ήτο σκοτεινά να μην είχαν και τās παράθυρα κάγγελλα ;

* * Τά συγχαρητήριά μου δια την εκλογήν σας Δημ. Φ. και Ελ. Μπ.

— Σ' άστρα μένει γεγραμμένος ό ιδικός σας έρως.

* * Δέν ειναι διόλου κατάλληλον τώ μέρος εκείνο δια ραντεβού μικρή 'Ολγα καπελλου (Πέραν). Ψεύρεις με ποιόν — τον ράπττην Σ. — Μά αν δέν άμφιβάλλω δέν ειναι ό πρώτος αυτός. Κύταξε καλά αν κάμης και άλλον θά τώ είπω εις τον έχθρόν σου Α. — 'Εννοεί ;

— Αυ νεοίρ λοιπόν την προσεχή Κυριακήν.
με χιλια φιλιά.

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

Δέν κατόρθωνε και αυτός να ένοήση τώρα, πώς αυτή, αυτή ήτις τσάκισ τον άπέπεψε, τσάκισ τον ύβρισε, τσάκισ τον έστρεψε τά νύτα, πώς αυτή τώρα τον συνεπάθει και του έμειδιά. 'Ενόμιζεν πώς ήπατάτο.

— Μαρι. μου της ειπε μιá μέρα που ήσαν μόνον και ένηγκαλισμένοι. Πές μου πουλί μου, τί πράγμα, τί, ήτο εκείνο, που τώσον εύτυχώς δι' έμε σε διέθεσε, άφου πρώτον ήσουν τόσον άκαμπος ;

'Εκείνη άφου ύπεμειδίασε, τον εκύτταξε με τās γεμάτα από γοητείαν και γλυκύτητα μάτια της και τώ ειπε :

— Gamia ! . . . Λησιμονείς λοιπόν έκείνα τά ώραία άρώματα που μου έφερες την περασμένην εβδομάδα ;

'Ο Κοκκός έμεινεν ώσει έννεός . . . Τώρα ήρχισε να ένθυμηται, ότι προ ήμερών ήγόρασε από τās θαυμάσια άρώματα του κ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ ΚΥΡΙΑΚΟΥ, δδδς ΣΤΑΔΙΟΥ 17.

'Ολος ό καλός κόσμος μετά τώ θεάτρον συγκεντρώνεται εις τώ παρά την 'Ομόνοιαν και υπό την στοάν Καυταντζόγλου Γαλακτοπωλείον του κ. Μπερνίτσα. Μόνον εις τώ Γαλακτοπωλείον αυτό εύρίσκει κανείς μαζί με τώ γλυκύτατον γάλα και τās άφρονάτα άνεψυκτικά, την μοναδικήν καθαριότητα και την άπαράμιλλην περιποίησιν.

ΤΑ ΑΚΑΤΑΓΩΝΙΣΤΑ
Σιγάρα ειναι μόνον του
Σημείου "ΩΜΕΓΑ",
ΤΟΥ ΡΟΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΓΚΙΟΡΑ

ΚΑΛΑΘΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΒΟΛΒΕΡΑΚΗ
'Αθήναι δδδς Βουλής 12.

Κατασκευή καλαθίων πλεκτων. "Ητοι : Καλαθία σχολείων, Καλαθία γραφείων, Πανέρια, Μπασούλα, Βαλιτζαί, Καθέκλαι, Καναπέδες, Κούνια και ελα τά είδη καλαθίων.

ΚΩΛΩΝΙΑ Λιόπη
238- Αϊδίου - Χαντιεία - 238

ΤΟ ΜΠΑΝΙΟ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

Ο ΕΥΖΩΝΟΣ (που δεν φαίνεται).

1) Ουρέ! ουρέ! τή γράπουσα!... ουρ' τί θεά είν' τούτη! 2) Κή τώρα πιά ποῦ δίν μπουρού κουντά της νά του κ' νήσου; πάου κι' ἰγού νά κάμου μπλιούμ, μαζύ της μακρουδοῦτι. Διάουλους τουν πατέρα μου ποῦ, μ' ἔκανι βουνίσου!

3) Ουρέ! μί εἶδ' ἡ ἀτιμη! κή πάει παρά κείθεσ
"Αχ! νά μὴν ἰέχου δυό ἀσκιά, ἡ δύοου κουλουκῶθεσ;

4) Ουρή! ουρή! ποῦ τὸ "θαλις; γιά κἀνι μου τή χάρι
κι' ἔλ' ἀποῦ δῶ νά κάνουμιν ἀμφότιροι τοῦ ψιάρι!..

5) "Αντι, ουρέ χαντάκουμα! θαρρεῖς δίν θά σι φτάσου;
θά κάνου μπλιούμ μέσ' στοῦ νηρόν, κή ἄς πιγού μπου-
[στά σου.

6) —Βουήθεια! βουήθεια! ἰβούλιαξα, κωρά μου!
φεύγα 'πό 'φτούνη τήν ξηρά, κι' ἰέλα στήν ξηρ ἄ μου!..